

Akcija „Aš ir Tu – esam tolerantiški abu“

Vilniaus Gabijos gimnazija prisijungė prie Vilniaus miesto psichologinės-pedagoginės tarnybos 2011 m. lapkričio mėnesį skelbiamos akcijos „*Aš ir tu – būkim tolerantiški abu*“.

Akcijos tikslas – siekti geresnio suaugusiųjų ir vaikų tarpusavio supratimo, šiltesnių tarpusavio santykių.

Į šią akciją buvo įtraukti mokinių tėvai, mokytojai. Akciją mokykloje koordinavo psichologės R. Mickevičienė ir L. Narbutaitė, socialinės pedagogės J. Dvelienė ir Ž. Cikatavičienė.

Atrinktus išraiškingiausius mokinių pasisakymus Vilniaus miesto psichologinė pedagoginė tarnyba anonimiškai skelbs savo stenduose, viešojoje erdvėje.

Mokytojų mintys, užbaigiant sakinius: „Man labai svarbu, kai vaikai toleruoja...“

„Man labai svarbu, kai vaikai toleruoja sąmoningai“.

„Man labai svarbu, kai vaikai toleruoja bet kokią, nors ir nepriimtina nuomonę.“

Svarbiausia – išsaugoti žmoniškumą. Elkis su kitu taip, kaip norėtum, kad kiti su tavim elgtųsi. Juk ir Mažasis Princas pasakė: „Tai, kas svarbiausia – nematoma akimis, matyti galima tik širdimi.“

„Man labai svarbu, kai vaikai toleruoja kitokias mintis, pasaulėžiūrą, nekasdienišką požiūrį į gyvenimą.“

„Man labai svarbu, kai vaikai toleruoja vienas kito nuomonę“.

„Man labai svarbu, kai vaikai toleruoja mokytojo nuomonę“.

„Man labai svarbu, kai vaikai toleruoja šeimos narių nuomonę“.

„Man labai svarbu, kai vaikai toleruoja kitaip mąstančius žmones“.

„Man labai svarbu, kai vaikai toleruoja kitaip besirengiančius žmones“.

„Man labai svarbu, kai vaikai toleruoja kito socialinio sluoksnio žmones“.

„Man labai svarbu, kai vaikai toleruoja neįgalius žmones ir jiems padeda kebliose situacijose“.

„Man labai svarbu, kai vaikai viešų renginių metu toleruoja net nepatinkančius atlikėjus“.

„Man labai svarbu, kai vaikai sporto varžybų metu toleruoja priešininkų komandos atstovus“.

„Man labai svarbu, kai vaikai toleruoja kitos rasės, kitos tautybės žmones“.

„Man labai svarbu, kai vaikai toleruoja kitokių religinių pažiūrų žmones“.

„Man labai svarbu, kai vaikai būna tolerantiški stovėdami ilgoje eilėje parduotuvėje ar mokyklos valgykloje“.

„Man labai svarbu, kai vaikai toleruoja mūsų aplinką, savo pakantumu neleisdami plisti pykčiui, neapykantai“.

„Man labai svarbu, kad vaikai tolerancijos medį augintų nuo gimimo iki brandžios senatvės“.

Mokinių tėvelių mintys, užbaigiant sakinius: „Man labai svarbu, kai vaikai toleruoja...“

„Man labai svarbu, kai vaikai toleruoja ir gerbia kitokį negu jis žmogų, t. y. pripažįsta, kad jis turi teisę būti kitoks; moka išgirsti ir iš širdies siekia suprasti skirtingą negu jo nuomonę ir požiūrį, t. y. pripažįsta, kad kiekvienas turi teisę turėti savo nuomonę ir požiūrį. Svarbiausia, kad tolerancija neperžengtų moralės ir žmogiškumo ribų.“

„Man labai svarbu, kai vaikai toleruoja ir rodo pagarbą kitiems.“

„Man labai svarbu, kai vaikai toleruoja silpnesnius, neįgalius, negražius, su akiniais ar kitais trūkumais, taip pat neišskiria vaikų su prastesniais rūbais.“

„Man labai svarbu, kai vaikai toleruoja kitaip (prasčiau ar su negale) atrodantį.“

„Man labai svarbu, kai vaikai toleruoja.... kitų pažiūrų žmones.“

„Man labai svarbu, kai vaikai toleruoja kitaip mąstančius ir kitaip nei mes atrodančius.“

„Man labai svarbu, kai vaikai toleruoja vaikus, turinčius negalią, vaikus, kurie auga gausiose, daugiavaikėse šeimose, vaikus, kuriuos augina tik mama. Man labai svarbu, kai vaikai toleruoja kitokius, įdomius, nepaprastus, kūrybingus, jautrius, gabius, nuoširdžius, svajoklius.“

„Man labai svarbu, kai vaikai toleruoja kitų nuomonę.“

„Man labai svarbu, kad vaikai toleruoja priešingą nuomonę, kitas pažiūras, įsitikinimus, tikėjimus.“

„Man labai svarbu, kai vaikai toleruoja pagyvenusius žmones, žmones ir draugus iš nepasiturinčių šeimų, turinčius fizinę ar psichinę negalę, rūpinasi ir padeda jiems, myli ir rūpinasi gyvūnais ir gamta. Moka ir nori bendrauti su tėvais.“